



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **Ing. I. K.**
bytem XXX
zastoupený advokátkou Mgr. Evou Kantoříkovou
se sídlem Jaselská 14, Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1

za účasti: **Wood-agro s.r.o., IČO: 26226332**
se sídlem Řepka 10, Lomnice
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Prchalem, Ph.D.
se sídlem Drdlova 540/18, Žďár nad Sázavou

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2024 č. j. MZE-56621/2024-12126

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

1. Žalobou podanou u Městského soud v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl námitku žalobce a potvrdil oznámení Státního zemědělského intervenčního fondu (dále jen „Fond“) ze dne 5. 6. 2024, č. j. SZIF/2024/0402172 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím Fond žalobci oznámil, že ho nezapsal jako uživatele sedmi dílů půdních bloků, tedy neaktualizoval evidenci půdy dle § 3g odst. 4 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zemědělství“).
2. Z napadeného rozhodnutí plyne, že žalobce ohlásil Fondu, že je novým uživatelem sedmi dílů půdních bloků (kód DPB 9801/1, 9801/4, 9805/27, 9806/2, 0706/7, 0711/21, 0711/27), které se nacházejí na pozemcích v k. ú. X a k. ú. Y. Toto ohlášení doložil a) dvěma pachtovními smlouvami ze dne 1. 12. 2023 uzavřenými se (spolu)vlastníky pozemků – P. K. a P. a T. P, b) souhlasem své manželky s užíváním těch pozemků, které patří do jejich společného jmění. Do té doby byla jako uživatel půdy (předmětných dílů půdních bloků) zapsaná osoba zúčastněná na řízení (Wood-agro s.r.o.). Ta na výzvu Fondu jako titul k užívání půdy doložila a) smlouvu o zemědělském pachtu ze dne 11. 9. 2016 uzavřenou mezi tehdejším vlastníkem pozemků O. N. a „*Svěřenským fondem K., jednajícím svěřenským správcem O. K., nar. X, bytem, X, r. č. X, ve prospěch Svěřenského fondu K.*“, a b) smlouvu o podnájmu pozemků z téhož dne uzavřenou mezi O. K. coby svěřenským správcem Svěřenského fondu K. a Wood-agro s.r.o.
3. Fond nejprve oznámením ze dne 9. 4. 2024 žalobci vyhověl a jako nového uživatele dílů půdních bloků jej zapsal do evidence využití půdy podle uživatelských vztahů (dále jen „evidence půdy“). Ačkoliv pachtovní a podpachtovní smlouvy doložené společností Wood-agro s.r.o., předcházejí smlouvám doloženým žalobcem a týkají se týchž pozemků, tak v nich jako smluvní strana vystupuje svěřenský fond, který nemá právní osobnost ani svéprávnost, a nemohl proto podle Fondu smlouvu platně uzavřít.
4. K námitce společnosti Wood-agro s.r.o., ale žalovaný oznámení Fondu ze dne 9. 4. 2024 zrušil. Na rozdíl od Fondu je dle žalovaného zřejmé, že smluvní stranou pachtovní a podpachtovní smlouvy doložené společností Wood-agro s.r.o., nebyl Svěřenský fond K., který nedisponuje právní osobností, ale její jednající svěřenský správce O. K..
5. Fond, vázán právním názorem žalovaného, prvostupňovým rozhodnutím žalobci oznámil, že neaktualizoval evidenci půdy, a jako uživatel předmětných dílů půdních bloků v evidenci zůstává Wood-agro s. r.o. Žalovaný tomuto závěru v napadeném rozhodnutí přisvědčil. Zdůraznil, že v řízení o aktualizaci evidence půdy on ani Fond autoritativně nerozhodují soukromoprávní spory týkající se pozemků podléhajících evidenci. To patří do pravomoci civilních soudů. Fond řeší tuto otázku „jen“ pro potřeby zápisu do evidence půdy, a je proto oprávněn zkoumat, kdo a z jakého titulu užívá dané pozemky, pouze v omezené míře. Dále žalovaný připomněl, že řízení podle § 3g zákona o zemědělství, na něž se při dokazování užijí pravidla pro sporné řízení podle § 141 odst. 4 správního řádu, je postaveno dominantně na procesní aktivitě účastníků. Žalovaný je nadále přesvědčen, že pachtovní a podpachtovní smlouvy uzavřené „*Svěřenským fondem K., jednajícím svěřenským správcem O. K.*“ jsou platné, a jejich znění a dlouhodobost užívání půdy, které po jejich uzavření následovalo, nevyvolává žádné pochybnosti o obsahu smluv, tedy že je uzavřel O. K. z titulu svěřenského správce Svěřenského fondu K. Smlouvy by podle žalovaného byly platné i v případě, kdyby vyplynulo, že smluvní strana skutečně neměla osobnost – pak by byly tyto smlouvy uzavřeny přímo s O. K.. To žalovaný dovodil z § 17 odst. 2 občanského zákoníku.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

6. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce uvedl, že noví vlastníci pozemků (tj. žalobce a jeho manželka, P. K. a T. a P. P.) považovali smlouvy uzavřené v roce 2016 Svěřenským fondem K. za neplatné, protože svěřenský fond není způsobilý uzavírat smlouvy. Při koupi pozemků byli v dobré víře, že nejsou zatíženy platnými pachtovními smlouvami. Proto pozemky jejich noví vlastníci přenechali k užívání žalobci, jenž je zemědělským podnikatelem.
7. Žalobce vylíčil, že současní vlastníci pozemků pocházejí ze stejné obce jako O. N. a O. K. Proto věděli, že O. K. je od devadesátých let minulého století v exekucích, je nemajetný a nespolehlivý, a proto s ním lidé v okolí nechtějí uzavírat smlouvy. Veškerý majetek, se kterým O. K. jako fyzická osoba hospodář, vložil do Svěřenského fondu K. Patří do něj i společnost Wood-agro s.r.o. Pan O. N. nevěděl, že svěřenský fond nemá právní osobnost, myslel si, že se jedná o právnickou osobu. O. K. jde jen o to, aby maximálně zkomplikoval dostupnost smluvního vztahu a způsobil, že zemědělské dotace, které čerpá jako uživatel půdy, byly exekučně nepostižitelné.
8. Žalobce též namítl, že Svěřenský fond K. vznikl 12. 8. 2015. Po novelizaci občanského zákoníku bylo třeba podat návrh na jeho zápis do evidence svěřenských fondů nejpozději do 28. 8. 2017. Svěřenský fond K. byl ale do evidence zapsán až rok poté, z čehož žalobce dovozuje, že O. K. více než rok nebyl svěřenským správcem.
9. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, protože nebyl naplněn ani jeden z důvodů pro neprovedení aktualizace evidence půdy dle § 3g odst. 4 zákona o zemědělství. Má za to, že předložil platné smlouvy o užívání pozemků. Upozornil rovněž na nález Ústavního soudu ze dne 13. 9. 2019 sp. zn. II ÚS 4235/18, dle kterého případná předchozí nájemní (či pachtovní) smlouva nezpůsobuje neplatnost později uzavřené nájemní (pachtovní) smlouvy. Žalobce je navíc přímo vlastníkem části pozemků.
10. Žalovaný dle názoru žalobce též vadně aplikoval § 17 odst. 2 občanského zákoníku. Žádné okolnosti smlouvy totiž nesvědčí o tom, že by smluvní stranou měl být sám O. K. Dle vůle obou stran měl být naopak smluvní stranou jednoznačně Svěřenský fond K., což je pouhý soubor majetku bez právní osobnosti. Žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvedl, koho považuje za smluvní stranu pachtovní a podpachtovní smlouvy a nevyjádřil se ani k tomu, že O. K. přes rok vůbec nebyl svěřenským správcem. Podle žalobce § 17 odst. 2 občanského zákoníku chrání osobu, která neplatnost právního jednání nezpůsobila, avšak nechrání toho, kdo neplatnost právního jednání způsobil v úmyslu vyhnout se exekucím, což O. K. udělal.
11. Dále žalobce namítl, že svěřenský správce nemůže v rámci správy vykonávat činnost zemědělského podnikatele, být registrován Fondem a pobírat zemědělské dotace. Jestliže tato práva nikdy mít nemohl, nemohl je ani převést na Wood-agro s.r.o., protože nikdo nemůže převést víc práv, než sám má. Žalovaný upozornil též na to, že O. K. předložil Fondu pachtovní smlouvu s pozměněnou délkou výpovědní doby, což vlastníci pozemků řeší trestním oznámením.
12. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě pouze zopakoval nosné důvody napadeného rozhodnutí.
13. Společnost Wood-agro s.r.o., se k věci písemně nevyjádřila.
14. Při rozhodování o žalobě soud vycházel zejména z této právní úpravy:
15. Podle § 3a odst. 1 zákona o zemědělství evidence využití půdy slouží k ověřování správnosti údajů uvedených v žádosti, jejichž předmětem je dotace podle § 3 odst. 5 písm. a), ke

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

kontrolám plnění podmínek poskytnutí dotace, pro evidenci ekologického zemědělství, pro evidenci ovocných sadů, pro evidenci pěstování geneticky modifikované odrůdy (§ 2i), pro uplatnění nároku na vrácení spotřební daně, pro evidenci pěstování máku setého a konopí a pro evidenci území určeného k řízeným rozlivům povodní.

16. Podle § 3g odst. 1 písm. c) zákona o zemědělství je uživatel povinen Fondu na jím vydaném formuláři ohlásit skutečnost, že došlo ke změně uživatele dílu půdního bloku, a to nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy tato skutečnost nastala; ohlášení změny zveřejní Fond způsobem umožňujícím dálkový přístup.
17. Podle § 3g odst. 2 zákona o zemědělství zjistí-li Fond, že ohlášení změny podle odstavce 1 je v rozporu s údaji vedenými v evidenci půdy nebo jiným ohlášením změny, vyzve uživatele, který učinil ohlášení změny, popřípadě uživatele dotčeného tímto ohlášením k předložení písemné dohody odstraňující vzájemný rozpor nebo k předložení dokladu prokazujícího právní důvod užívání zemědělské půdy, která se stala předmětem rozporu, a to ve lhůtě stanovené Fondem, která nesmí být kratší než 15 dnů ode dne doručení výzvy. Zjistí-li Fond, že ohlášení změny je nepravdivé nebo neúplné, vyzve uživatele k odstranění vad ohlášení změny, a to ve lhůtě stanovené Fondem, která nesmí být kratší než 15 dnů ode dne doručení výzvy. Při postupu podle tohoto odstavce se použije ustanovení § 141 odst. 4 správního řádu. Lhůty stanovené v řízení o aktualizaci evidence půdy končí marným uplynutím lhůty stanovené Fondem nebo provedením úkonu ve věci stanovené výzvou posledního z účastníků řízení, jichž se výzva týká.
18. Podle § 3g odst. 3 zákona o zemědělství Fond provede aktualizaci evidence půdy na základě ohlášení změny podle odstavce 1, jestliže údaje v ohlášení změny neshledá nepravdivými, popřípadě neúplnými, a jedná-li se o ohlášení podle odstavce 1 písm. b), c) nebo g), doloží uživatel Fondu
 - a) písemnou dohodu podle odstavce 2 nebo
 - b) doklad prokazující právní důvod užívání zemědělské půdy, která se stala předmětem rozporu podle odstavce 2.

Fond vydá osobě, která ohlásila změnu, jakož i dalším osobám, pokud se jich změna týká, oznámení o aktualizaci evidence půdy. Prvním úkonem ve věci je vydání oznámení o aktualizaci evidence půdy.

19. Podle § 3g odst. 4 Fond aktualizaci evidence půdy podle ohlášení změny podle odstavce 1 neprovede a tuto skutečnost s uvedením důvodu oznámí písemně uživateli, který učinil ohlášení změny podle odstavce 1, popřípadě osobě, které se aktualizace evidence půdy týká, jestliže
 - a) i po předložení dokladu podle odstavce 2 shledá údaje v ohlášení změny nepravdivými, nebo
 - b) uživatel, který učinil ohlášení změny, nedoložil písemnou dohodu podle odstavce 2 nebo doklad prokazující právní důvod užívání zemědělské půdy, která se stala předmětem rozporu podle odstavce 2.

Pokud podle postupu Fondu podle odstavce 3 nebo věty první tohoto odstavce, zjistí Fond, že uživatel u zemědělské půdy splnil podmínky podle § 3a odst. 4, vyznačí v evidenci půdy hranici dílu půdního bloku s tím, že o část dílu půdního bloku, ke které nebyl doložen právní důvod užívání zemědělské půdy, se sníží výměra způsobilé plochy vedené v evidenci půdy.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

20. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Žalobce i Wood-agro s.r.o., doložili Fondu smlouvy (právní důvody či tituly), o nichž tvrdili, že je opravňují k užívání stejné zemědělské půdy. Vznikl tedy rozpor, který předvídá § 3g odst. 2 zákona o zemědělství a Fond musel vyhodnotit, které straně sporu svědčí právo zápisu do evidence půdy. Soud tedy v mezích určených žalobními námitkami hodnotil, zda tuto otázku žalovaný vyřešil po právu.
22. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 11. 9. 2016 uzavřel předchozí majitel pozemků O. N. jako propachtovatel smlouvu o zemědělském pachtu s pachtýřem označeným jako „*Svěřenský fond K. jednající svěřenským správcem O. K., nar. X, bytem X, r. č. X*“. Pacht byl uzavřen na dobu neurčitou s desetiletou výpovědní dobou. Dne 11. 9. 2016 uzavřel „*Svěřenský fond K. jednající svěřenským správcem O. K.*“ jako pachtýř smlouvu o podnájmu pozemků s podnájemcem Wood-agro s.r.o., a to na dobu neurčitou s desetiletou výpovědní dobou. Podnájemce se zavázal k užívání pozemků pro účely zemědělské výroby (dále společně též „pachtovní a podpachtovní smlouvy z roku 2016“).
23. Společnost Wood-agro s.r.o., je od 7. 2. 2017 hlášena v evidenci půdy jako uživatel předmětných půdních bloků.
24. Následně pozemky nabyli kupní smlouvou P. K., T. a P. P. a I. a S. K.. To, že novými vlastníky pozemků jsou tyto osoby, plyne z vyjádření žalobce, z katastru nemovitostí, a ve správním řízení to nepopírala ani společnost Wood-agro s.r.o.
25. Dne 1. 12. 2023 uzavřel žalobce coby pachtýř dvě smlouvy o zemědělském pachtu; první s P. K., druhou s T. a P. P. Vlastníci, případně spoluvlastníci pozemků mu přenechali pozemky k zemědělské výrobě na dobu neurčitou.
26. Dne 20. 12. 2023 udělila S. K. souhlas se zápisem žalobce coby uživatele těch pozemků, které náleží do jejich společného jmění, do evidence půdy.
27. Soud předně uvádí, že úkolem Fondu ani žalovaného není autoritativně rozhodnout o právech a povinnostech subjektů soukromoprávního vztahu. Vyřešení otázky, komu náleží titul k užívání zemědělské půdy, je ale podstatné pro provedení aktualizace evidence půdy a Fond ji musí v řízení o aktualizaci evidence využití půdy posoudit dle vlastního uvážení, nemá-li k dispozici rozsudek civilního soudu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 2. 2022, č. j. 1 As 98/2021-31).
28. Pro projednávanou věc je také podstatné, že uživatelem půdy dle § 3a odst. 4 písm. a) zákona o zemědělství může být pro ten který díl půdního bloku pouze jedna osoba. To plyne primárně z § 3g zákona o zemědělství, který komplexně řeší různé situace převodu či přechodu práv užívání zemědělského pozemku. Zákon nepřipouští, aby uživatelem jednoho dílu půdního bloku bylo více osob. Evidence půdy je informačním systémem veřejné správy sloužícím zejména k ověřování správnosti údajů při poskytování dotací a ke kontrolám plnění podmínek poskytnutých dotací (§ 3a odst. 1 zákona o zemědělství). V evidenci jsou evidovány díly půdních bloků a jejich uživatelé, kteří se na základě řádného ohlášení v evidenci půdy mohou následně stát žadateli o dotace na zemědělskou půdu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2025, č. j. 6 As 238/2024-33, bod 14). Pokud by k jednomu dílu půdního bloku mohlo být evidováno více uživatelů, evidence by ztratila svůj smysl. Orgány poskytující dotace by totiž musely opětovně posuzovat vše, co posuzuje Fond při zápisu do evidence.

29. Žalobce svou žalobní argumentaci staví primárně na právním názoru, že pachtovní a podpachtovní smlouvy z roku 2016 jsou absolutně neplatné, protože jednou ze smluvních stran je svěřenský fond coby entita bez právní osobnosti nezpůsobilá právně jednat. Soud však tento žalobcův právní názor nesdílí. Svěřenský fond je právní uspořádání věcněprávní povahy, ve kterém je majetek přivlastněn k účelu a podléhá výlučnému výkonu vlastnických práv svěřenským správcem.¹ Vlastnická práva k vyčleněnému majetku vykonává svěřenský správce vlastním jménem na účet svěřenského fondu (§ 1448 odst. 3 občanského zákoníku) v rámci plné správy (§ 1456 věta první občanského zákoníku), což znamená, že dbá o rozmnožení a uplatnění majetku, který do svěřenského fondu náleží (§ 1409 občanského zákoníku).
30. Standardní způsob rozmnožování majetku a jeho uplatňování se děje skrze závazky, do nichž svěřenský správce svým jménem vstupuje. Soud nepochybuje o tom, že svěřenský správce O. K. byl způsobilý uzavřít pacht jako pachtýř a následně podpachtovní smlouvu jako propachtovatel. Jedná se zjevně o právní jednání rozmnožující majetek patřící do Svěřenského fondu K. Zároveň je třeba přisvědčit žalovanému, že označení strany zvoleným způsobem – *Svěřenský fond K. jednající svěřenským správcem O. K., nar. X, bytem X, r. č. X* – nevzbuzuje žádnou pochybnost o tom, že O. K. v daném případě jednal svým jménem na účet Svěřenského fondu K.
31. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zmínil ustanovení § 17 odst. 2 občanského zákoníku pouze podpůrně pro případ, že by uzavření pachtovní a podpachtovní smlouvy z roku 2016 nebylo přičitatelné O. K. jako svěřenskému správci Svěřenského fondu K. Protože mu ale vzhledem k výše uvedenému přičitatelné je, je nadbytečné vypořádávat se s žalobní argumentací, která uvedené ustanovení vykládá a zpochybňuje správnost jeho aplikace na daný případ.
32. Žalobce dále dovozuje neplatnost pachtovní a podpachtovní smlouvy z roku 2016 v návaznosti na tvrzenou vůli tehdejšího vlastníka pozemků O. N.. V těchto tvrzeních ale žalobce není konzistentní a nadto se ve správním řízení ani v řízení před soudem nepokusil tato tvrzení jakkoliv doložit, natož prokázat. Žalobce na jednu stranu tvrdí, že „O. N. si nebyl vědom skutečnost, že svěřenský fond nemá právní subjektivitu, domníval se, že se jedná o právnickou osobu“. Na straně druhé tvrdí, že „řada okolností vypovídá o tom, že stranou smlouvy měl být dle vůle obou smluvních stran Svěřenský fond K. tedy uskupení majetku bez právní subjektivity. Pro tento závěr hovoří zcela jasné jazykové vyjádření ve smlouvě“. Žalobcova argumentační linie zjevně není právně ani skutkově ukotvena, neboť z ní není zřejmé, zda neplatnost smluv žalobce dovozuje z uvedení pana N. v omyl stran právní formy smluvní strany pachtu, anebo naopak z vůle pana N. uzavřít pacht s entitou bez právní osobnosti. Jisté ovšem je, že žalobce nenavrl správním orgánům žádné důkazy, jimiž by byl skutečný postoj pana N. vysvětlen. Z § 3g odst. 2 zákona o zemědělství vyplývá, že *uživatel, který učinil ohlášení změny*, musí doložit splnění podmínek potřebných pro provedení změny v evidenci. Důkazní břemeno tedy nesl žalobce, který byl v postavení navrhovatele. Bylo jeho úkolem (nikoliv úkolem Fondu) prokazovat, že mu svědčí právní důvod k užívání pozemků (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 21. 4. 2020, sp. zn. III. ÚS 787/20).

¹(LEDERER, Vít. *Kdy je svěřenský fond iluzorní, aneb kam se schoval vlastník, když tu vlastnictví je i není?* Právní rozhledy, 2025, č. 10, s. 317.)

33. Žalobce dovozuje neplatnost podpachtovní smlouvy uzavřené mezi Svěřenským fondem K. a Wood-agro s.r.o., také z toho, že svěřenský fond podle něj nemůže vykonávat činnost zemědělského podnikatele, být registrován Fondem a pobírat zemědělské dotace, a jelikož tato práva nikdy neměl, nemohl je ani převést na společnost Wood-agro s.r.o. Žalobce v tomto ohledu pomíjí, že svěřenský správce by (teoreticky) jménem svěřenského fondu mohl na propachtovaných pozemcích hospodařit, jelikož jeho úkolem je rozmnožování a uplatňování majetku ve svěřenském fondu. Dále pomíjí, že podpachtovní smlouvou byly společnosti Wood-agro s.r.o., pozemky *přenechány k zajištění zemědělské výroby*. Na společnost Wood-agro s.r.o., tedy nebylo smluvně převáděno veřejné subjektivní právo být zapsán jako uživatel půdy do evidence půdy, ani právo čerpat jakékoliv dotace. Taková práva předmětem podpachtovní smlouvy nebyla a ani být nemohou. Oprávnění (resp. povinnost) být zapsán jako uživatel půdy plyne společnosti Wood-agro s.r.o., z § 3a odst. 4 písm. a) zákona o zemědělství a její oprávnění žádat o dotace je vázáno na celou řadu skutečností, neplyne ale z podpachtovní smlouvy jako takové.
34. Soud na tomto místě činí dílčí závěr, že pachtovní a podpachtovní smlouvy z roku 2016 uzavřené O. K. jako svěřenským správcem Svěřenského fondu K. jsou platné. Žalobci se jejich platnost nepodařilo žádnými relevantními tvrzeními ani důkazy zpochybnit.
35. Mezi stranami není sporu o tom, že v roce 2023 předmětné pozemky (díly půdních bloků) změnily vlastníky – nově jsou jejich vlastníky žalobce a jeho manželka, P. K. a T. a P. P. Žalobce tvrdí, že noví vlastníci pozemků považovali pachtovní a podpachtovní smlouvu z roku 2016 za absolutně neplatné. Jejich (mylné) vnitřní přesvědčení ale na platnost dříve uzavřených smluv nemá žádný vliv. Změní-li se vlastník věci, přejdou práva a povinnosti z nájmu na nového vlastníka (§ 2221 odst. 1 občanského zákoníku, který se ve vztahu k pachtu uplatní přiměřeně dle § 2341 téhož zákona).
36. Není tedy pravdou, že pozemky, které s ostatními nynějšími spoluvlastníky žalobce v roce 2023 nabyly, nebyly zatíženy pachtem.
37. Pro účely evidence půdy je zásadní, zda smlouvy uzavřené v roce 2023 skutečně vedly ke změně uživatele daných pozemků a zda žalobce získal právní důvod k užívání daných pozemků, resp. zda předloženými listinami tuto skutečnost prokázal. Dle názoru soudu se tak nestalo.
38. Žalobce v žalobě poukázal také na nález Ústavního soudu ze dne 13. 9. 2019, sp. zn. II. ÚS 4235/18, z něhož dovozuje, že i případná platnost pachtovních smluv z roku 2016 nebrání platnosti jím později uzavřených smluv opravňujících jej k užívání pozemků. Žalobci je v obecné rovině třeba přisvědčit, že dojde-li k uzavření více nájemních smluv k téže věci, není nutně druhá ze smluv absolutně neplatná z důvodu počáteční právní nemožnosti plnění. Byť může mít dvojí nájem různé soukromoprávní důsledky (typicky sleva nájemného), Ústavní soud ve zmíněném nálezu vysvětlil, že není vyloučeno, aby pronajímatel řádně plnil dle obou nájemních smluv. V nyní projednávané věci však není spor o platnost pachtovních smluv, které uzavřel žalobce s novými vlastníky, případně spoluvlastníky pozemků. Spor je veden o zápis do evidence půdy. Soud na tomto místě připomíná výše vysvětlenou premisu, že jako uživatel půdy může být do evidence zapsána pouze jedna osoba. Uživatelkou půdy je dosud společnost Wood-agro s.r.o., která má dřívější platný právní důvod k užívání půdy. Žalobce jeho platnost relevantně nezpochybnil a pouze doložil jiné, z časového hlediska „novější“ smlouvy, které uzavřel v domnění, že pachtovní a podpachtovní smlouva z roku 2016 je neplatná. Žalovaný nepochybil, jestliže za dané

důkazní situace dospěl k závěru, že právo zápisu do evidence nadále svědčí společnosti Wood-agro s.r.o.

39. Žalobce v žalobě rovněž vylíčil, že O. K. je zadlužený a nespolehlivý, což prý je lokálně známá skutečnost. Tím, že jmenovaný svůj majetek vložil do Svěřenského fondu K. a zároveň čerpá v souvislosti s obděláváním dotčených pozemků zemědělské dotace, se podle žalobce vyhýbá exekucím, které jsou s ním coby fyzickou osobou vedeny. Tato žalobní tvrzení však nemají s projednávanou věcí nic společného, neboť nejsou způsobilá ovlivnit zákonnost závěru žalovaného a potažmo též soudu o tom, kdo má být v evidenci zapsán jako uživatel půdy (předmětných půdních bloků). Soud v řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí posuzuje, zda žalovaný za uživatele pozemků oprávněně považoval společnost Wood-agro s.r.o., která pacht uzavřela dříve než žalobce, nikoli (ne)oprávněnost čerpání (blíže neurčených) dotací panem O. K. Žalobce v námitce proti prvostupňovému rozhodnutí krajně povšechně popsal svou tezi, že O. K. obchází zákon a vyhýbá se placení svých závazků. Doložil dva výpisy z centrální evidence exekucí, z nichž plyne, že s O. K. coby s povinným je vedeno vícero exekučních řízení. Oprávněným je v řadě z nich XXX. Žalobce doložil též exekuční příkaz vydaný vůči O. K. Soud je nucen zopakovat, že tyto listiny nemají naprosto žádnou relevanci pro klíčový závěr o platnosti pachtovních smluv z roku 2016.
40. Soud nepovažuje za důvodnou ani žalobcovu připomínku, že O. K. téměř rok nebyl svěřenským správcem Svěřenského fondu K. Svěřenský fond K. vznikl 12. 8. 2015. Pachtovní a podpachtovní smlouvy podepsal jejich svěřenský správce O. K. dne 11. 9. 2016. Občanský zákoník ve znění účinném ke dni podpisu těchto smluv nevyžadoval zápis svěřenského fondu ani jeho správce do evidence svěřenských fondů. Skutečnost, že svěřenský správce splnil povinnost zápisu Svěřenského fondu K. do evidence svěřenských fondů, není pro projednávanou věc jakkoliv podstatná.
41. Soud uzavírá, že žalobci se v řízení o aktualizaci evidence půdy nepodařilo prokázat, že právě jemu svědčí titul k užívání předmětných dílů půdních bloků, protože zde je starší, nadále platný titul společnosti Wood-agro s.r.o. Fond ani žalovaný tudíž nepochybili, jestliže žalobce nezapsali do evidence půdy coby uživatele předmětných dílů půdních bloků.
42. Soud nepřisvědčil žádné ze žalobních námitek, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl. Za splnění podmínek uvedených v § 51 odst. 1 s. ř. s. o žalobě rozhodl bez nařízení ústního jednání (oba účastníci řízení s tímto postupem souhlasili).
43. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Soud proto druhým výrokem v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
44. Podle § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; z důvodů zvláštního zřetele hodných jí může soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě soud společnosti Wood-agro s.r.o., žádnou povinnost neuložil a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 25. června 2025

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu